

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ



## ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๕๓

วันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลจังหวัดตากส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๖๕๕/๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๑ หรือไม่

ศาลจังหวัดตากส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๖๕๕/๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดตาก เป็นโจทก์ฟ้องนายสุทธิพงษ์ อ่ำเอี่ยม กับพวกรวม ๑๕ คน เป็นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๕ ต่อศาลจังหวัดตาก ขอให้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ ในฐานความผิดเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารในการปฏิบัติหน้าที่ได้ร่วมกันรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงเป็นความเท็จ ร่วมกันสนับสนุน



- ๒ -

เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ร่วมกันสนับสนุน เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต สนับสนุนเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารในการปฏิบัติหน้าที่ได้ร่วมกันรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงเป็นความเท็จ ซึ่งจำเลยทั้ง ๑๕ คนได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน

ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ จำเลยที่ ๗ ถึงที่ ๑๔ และจำเลยที่ ๑๖ ถึงที่ ๑๕ ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดตาก ได้แย้งว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖ ว่าจำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๙๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ ซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๑ เนื่องจากจำเลยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

ศาลจังหวัดตากพิเคราะห์คำร้องของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ จำเลยที่ ๗ ถึงที่ ๑๔ และจำเลยที่ ๑๖ ถึงที่ ๑๕ แล้วเห็นว่า ข้อโต้แย้งของจำเลยเป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ และไม่ปรากฏว่ามีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นดังกล่าว จึงให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย สำเนาคำฟ้องและสำเนารายงานกระบวนการพิจารณา ฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตามทางการเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่



- ๓ -

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วย เหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อ ศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้นให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอ การพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และมาตรา ๒๑๑ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควร ได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นตามคำร้องที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา ๑๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๑ หรือไม่ นั้น ตามคำร้องผู้ร้องมิได้ระบุนรายละเอียดของการโต้แย้งและเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวอย่างไร เพราะเหตุใด อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าศาลจังหวัดตากจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดีนี้อย่างไร คำร้องนี้ จึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง และไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย





(คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๓)

*[Signature]*

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

*[Signature]*

(นายจรูญ อินทจาร)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

*[Signature]*

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

*[Signature]*

(นายนุรักษ์ มาประณีต)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



*[Signature]*

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

*[Signature]*

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

*[Signature]*

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

*[Signature]*

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)  
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ